



se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], jako dotace pokladny nebo na účty dodavatelských společností, ale podstatnou část vybíral v hotovosti a tu pak předával S [REDAKCE] P [REDAKCE], který s hotovostí naložil dosud nezjištěným způsobem, jako „dodavatelé“ vystavující fiktivní daňové doklady působily obchodní společnosti, u kterých lze konstatovat, že se jedná charakterově pouze o tzv. prázdné skořápky, tedy že tyto společnosti fakticky nevyvíjejí žádnou reálnou podnikatelskou činnost, a to i s ohledem na absenci zaměstnanců, společnosti nepodávaly daňová přiznání, některým byla v průběhu inkriminovaného období zrušena evidence plátce daně z přidané hodnoty, nebo i samotní jednatelé konstatovali, že společnosti pod jejich vedením nevyvíjejí žádnou činnost, přičemž k těmto společnostem měli v minulosti nebo ještě v době páchání trestné činnosti vztah nebo vliv M [REDAKCE] K [REDAKCE] nebo S [REDAKCE] P [REDAKCE], popřípadě na ně napojené osoby, zaevidováním dosud přesně nezjištěného množství fiktivních daňových dokladů a jejich následným uplatněním u správce daně dosáhli „odběratelé“ neoprávněného snížení daňové povinnosti v dosud přesně nezjištěném rozsahu.

Z prověřování bankovních účtů zúčastněných společností pak dále vyplynulo, že mezi „odběratele“, kteří zaevidovali do svého účetnictví fiktivní daňové doklady od „dodavatelů“ a platili za tyto daňové doklady na účet společnosti [REDAKCE], patřila mimo jiné i obchodní společnost [REDAKCE] a [REDAKCE] byl v uvedeném období obviněný R [REDAKCE] K [REDAKCE]. Oproti tomu [REDAKCE] společnosti [REDAKCE] byl a je v obchodním rejstříku zapsán B [REDAKCE] S [REDAKCE], narozený [REDAKCE], který však v minulosti podal trestní oznámení na neznámého pachatele pro podezření ze spáchání trestného činu právě v souvislosti s tím, že byl neoprávněně zapsán do obchodního rejstříku jako [REDAKCE]. Až s odstupem času své trestní oznámení doplnil o vyjádření, že se rozpomenul, že se za úplatu nechal zapsat do obchodního rejstříku, avšak popřel, že by jménem společnosti [REDAKCE] vykonával jakoukoliv činnost. Předstíraná ekonomická aktivita této společnosti je tak čistě fiktivní, a pokud společnost [REDAKCE] u správce daně za zdaňovací období 2016 uplatnila daňové doklady od společnosti [REDAKCE] v celkovém objemu 777 999 Kč, byly tyto doklady fiktivní, čímž dosáhla neoprávněného snížení daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty o 161 910 Kč.

Již na základě usnesení shora označeného policejního orgánu ze dne 3. 8. 2017, č. j. [REDAKCE] byly obdobným způsobem, jako v nyní projednávané věci, zajištěny peněžní prostředky přímo na účtech obchodní společnosti [REDAKCE]. Ač bylo zjišťovací usnesení vydáno až do výše 161 910 Kč, fakticky došlo k zajištění částky 76 022,33 Kč. Proti tomuto usnesení brojila společnost stížností, která však byla rozhodnutím Krajského soudu v [REDAKCE], pobočkou v [REDAKCE] zamítnuta jako nedůvodná, a to usnesením ze dne 3. 10. 2017, č. j. [REDAKCE]. Do celkové výše zjištěné škody, již měla společnost [REDAKCE] na rozsáhlé trestné činnosti, tak zbývá částka 85 888 Kč. To je současně částka ohledně níž policejní orgán vydal v projednávané věci zajišťovací usnesení coby k náhradní hodnotě, neboť do současné doby se nepodařilo dohledat skutečné výnosy ze shora popsane trestné činnosti.

Usnesení bylo v projednávané věci doručeno obviněnému dne 2. 1. 2018. Následujícího dne podal obviněný proti usnesení stížnost prostřednictvím zástupce [REDAKCE] I [REDAKCE] Z [REDAKCE], kterou však do současné doby nijak neodůvodnil.

Stížnost byla podána oprávněnou osobou, tj. osobou, které se výrok napadeného usnesení týká (§ 142 odst. 1 tr. řádu), včas, a proto krajský soud podle § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení a řízení, které vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že podaná stížnost není důvodná.

Předně z příloženého vyšetřovacího spisu vyplývá, že obviněný je majitelem bankovních účtů specifikovaných ve výroku usnesení policejního orgánu. Zůstatek na nich činil ke dni 2. 2. 2018 částku 32 489,80 Kč. Jak bylo uvedeno shora, obviněný v rozhodné době vykonával funkci

██████████ a současně byl ██████████ společností. Od 5. 9. 2017 již ani jednu funkci nezastává, neboť společnost byla převedena na osobu údajně ██████████ národnosti jménem B██████████ M██████████, nicméně dle sdělení velvyslanectví České republiky v ██████████ žádná taková osoba neprochází místní evidenci obyvatel, stejně jako neexistuje adresa, na níž by měla mít tato osoba v ██████████ trvalý pobyt. Převod společnosti na tzv. bílého koně, navíc nejspíše ani reálně neexistujícího, tak nahrává podezření, že obchodní činnost společnosti byla i v minulosti fiktivní.

Z evidence kontrolních hlášení k dani z přidané hodnoty za rok 2016 bylo zjištěno, že společnost ██████████ zaúčtovala ve zdaňovacím období roku 2016 do účetnictví daňové doklady společnosti ██████████ v celkové hodnotě 777 999 Kč. Tyto následně obviněný coby ██████████ společnosti uplatnil v září 2016 u správce daně ve formě odpočtu daně z přidané hodnoty ve výši 161 910 Kč. V této fázi trestního řízení tedy lze mít za podložený závěr, že jak společnost ██████████, tak společnost ██████████ jsou neaktivními společnostmi nevyvíjejícími žádnou obchodní činnost a doklady uplatněné u správce daně nekryjí skutečně provedené transakce. Tento závěr podporuje zjištění, že ██████████ společnosti ██████████ B██████████ S██████████ se do funkce nechal zapsat za úplaty, společnost žádným způsobem nevedl, dokonce v mezidobí zapomněl na okolnosti ustavení do funkce ██████████ a podal v souvislosti s tím trestní oznámení na neznámého pachatele. Veškeré faktury vystavené společností ██████████ se s velkou mírou pravděpodobnosti vztahují k neexistujícím obchodům, mimo jiné i se společností ██████████, nicméně obdobně fiktivní faktury společnosti ██████████ u správce daně uplatnily například společnosti ██████████ a ██████████. Společným jmenovatelem pro všechny tyto případy je pak společnost ██████████, respektive M██████████ K██████████ a S██████████ F██████████ ██████████.

Podle § 79g odst. 1 tr. řádu platí, že nelze-li zajistit věc, která je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti, může být místo ní zajištěna náhradní hodnota, která odpovídá, byť jen zčásti její hodnotě. Přitom se postupuje obdobně podle příslušných ustanovení upravujících zajištění věci, která je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti (§ 79a - § 79f). Náhradní hodnotu lze zajistit osobě, která měla povinnost strpět zajištění původní věci.

V aktuální fázi trestního řízení je dostatečně podloženo podezření, že došlo ke spáchání zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku a že obviněný na této trestné činnosti participoval jako spolupachatel, když prostřednictvím obchodní společnosti ██████████ způsobil České republice škodu na dani z přidané hodnoty ve výši nejméně 161 910 Kč. Tento výnos z trestné činnosti nebyl zajištěn, prostředky byly skrze zahraniční společnost ██████████ se sídlem v tzv. daňovém ráji ve státě ██████████ v ██████████ použity neznámým způsobem. Za této situace se tedy přirozeně nabízí, aby namísto výnosu z trestné činnosti byla zajištěna náhradní hodnota. Částečně se tak již stalo na základě usnesení policejního orgánu ze dne 3. 8. 2017, č. j. ██████████ ██████████, kdy byly zajištěny peněžní prostředky přímo na účtech obchodní společnosti ██████████ ve výši 76 022,33 Kč. Do celkové výše škody tak k zajištění zbývá dalších 85 888 Kč, což policejní orgán činí napadaným usnesením ve vztahu k obviněnému, který participující společnost fakticky i právně ovládal, a skrze ní se dopouštěl trestné činnosti. Je zřejmé, že výše zajištěné náhradní hodnoty nepřesáhne výši způsobené škody, když celkový zůstatek na účtech činil ke dni 2. 2. 2018 částku 32 489,80 Kč. Byť se usnesení vztahuje i na prostředky na účty dodatečně došlé, nelze předpokládat, že obviněný by skrze tyto účty vyvíjel další platební aktivitu. Z toho je patrné, že hodnota doposud zajištěných finančních prostředků, které byly jak v případě účtů společnosti ██████████, tak v případě účtů obviněného zajištěny jako náhradní hodnota za výnos z trestné činnosti (dohromady ve výši 108 512,13 Kč), je nižší než výše případné škody, která měla státu vzniknout trestnou činností obviněného, respektive subjektu, za nějž jako jediný ██████████ v rozhodné době jednal. Na základě shora uvedených důvodů tedy krajský soud dospěl k závěru, že omezení dispozičního práva obviněného k jeho finančním prostředkům na bankovních účtech je odůvodněno a postup

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

policejního orgánu v dané věci, stvrzený kladným stanoviskem státního zástupce, je v této fázi trestního řízení v souladu se shora citovaným ustanovením § 79g odst. 1 tr. řádu. Ostatně obviněný má právo kdykoliv žádat o zrušení nebo omezení zajištění postupem podle § 79f odst. 3 tr. řádu. Krajský soud však v tuto chvíli považuje napadené usnesení policejního orgánu za věcně správné a v souladu se zákonem, a proto podanou stížnost zamítl jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

**Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí **není** další opravný prostředek přípustný.

Pardubice 20. února 2018

**JUDr. Pavel Pelák v. r.**  
předseda senátu

**Zpracoval**  
**JUDr. Miroslav Trávníček**

*Toto rozhodnutí ze dne 20. 2. 2018, č. j. 13To 64/2018 – 21, nabylo právní moci a vykonatelnosti dne 20. 2. 2018. Doložku připojila dne 28. 2. 2018 [redacted].*

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].